

contingat, quod causa conventionis, & reconventionis debeant, coram diversis iudicibus agitari, & diversis sententiis terminari, secundum Innoc. in c. cum nobis olim, de electio. Abb. in d. c. super eo quod, & plenius Doctores in c. 1. de munitis petitis. vide etiam nonnulla alia exempla per eodem Doctores superius adductos.

37 Et isthanc doctrinam hucusque a nobis propositam, & fundatam, limitare voluit, ut minimè procedat in appellatione interjecta a sententiam lata per iudicem delegatum quoniam illa emissa in una causa, suspendit jurisdictionem etiam in aliis causis, licet secus sit in ordinario, gl. in verbo ad tempus, in c. pastoralis, de appellat. per quam ita tenere Domini de Rot. in dec. 15. alias 163, nota quod ubi, de appell. in antiq. contra latè insurgit eam reprobans Philip. Franc. Gem. relati & sequuti per Lancel. Robert. de attent. 2. p. c. 12. d. limit. 2. a. n. 3. ubi etiam alias limitationes ponit & illas reputat veras.

38 Circa secundum casum seu distinctionis membrum, supra in initio huius capituli appositum, quando scilicet appellatur a sententia continente unum tantum, duo, plurave capitula connexa, & conjuncta, quæ tunc dicuntur illa, quæ ex continentia factorum separationem non recipiant, ad l. 1. c. si unus ex plur. appel. cum aliis allegatis per Boerium seu mavis Signoro. de Homodeis inter consilia Boerii in cons. 7. per totum & Felini c. significaverunt de except. Amilian. in cons. 75. cum futi. n. 12. & similiter Moder. in annot. ad Aguid. n. 145. post Innoc. in c. cum interloq. penult. & f. de re iud. optimè etiam Boer in dec. 63. n. 4. latè & eleganter declarat Menoch. in tract. de arbit. iud. lib. 2. cent. 1. casu 95 per tot. ubi, quæ dicuntur connexa, & quæ dicuntur separata. Card. Tusc. pract. concl. tom. 1. l. 1. A. concl. 266. per totam præcipue a. n. 4. Fulvius Paciac. tr. de probat. lib. 1. c. 26. n. 40. & 94. Sigismund. Scac. lib. 1. causarum. civil. & crim. c. 11. n. 362. cum pluribus seqq.

40 Igitur quando appellatur a sententia continente unum capitulum, vel plura tamen connexa, etiam si ab uno duntaxat interponatur appellatio, suspendit, & devolvit jurisdictionem ad superiorem super cæteris articulis, seu capitulis conjunctis, ita ut iudex inferior illa alia, a quibus provocatum non fuit ab altera parte, executioni mundare non poterit. Sed appellatione illa limitata, etiam a proponante quatenus contra, duntaxat, potest adversarius, qui non provocavit, uti, neque illa juvare atque tueri, & iudex superior potest super toto negotio, & sententia cognoscendo, mutare, alterare, seu annullare, & ea facere, quæ sibi iusta videbuntur, cum alios articulos non appellatos, connexos tamen devolvat appellatio, quia non transierunt in rem iudicatam stante appellatione ab uno conjuncto, ita voluerunt B. cons. 150. exordien. cum prædicta examinare Jacob de Ga. & Joan. Fab. Bald. & Salicet. in l. ampliore C. de apel. & ibi Alex. in addit. ad B. & idem Bal. in l. si. C. quando provocare non est necesse, vers. quero de tali casu, & ibi Salicet. & Alberi. in l. 1. vers. item si aliquis veli appellare, eodem tit. Barb. in c. Raymus. de testam. Ant. de Butr. in c. cum Joan. in ult. q. & ibi Abb. Sicut. Joan. de Immol. & Feli. vers. in text. ibi infrimantes. Rot. dec. 358. cum hoc casu appellatio sit communis l. ampliore C. de appell. Ozaf. dec. Pedemon. in dec. 142. n. 27. optimè & eleganter per Boerium dec. 73. n. 6. ubi reddit rationem, quia connexa reputantur unum, & idem individuum ratione connexitatis, ut

42 etiam dicit Ill. in cons. 187. incipit circa primum eolum. 7. v. 9. fallit lib. 1. & reddit etiam exemplum ipse Boerius, quod si quis petierit fundum, & in sententia fuerit sibi medietas fundi adjudicata, & pro alia dimidia reus su absolutus, & ab hac sententia quatenus contra se faciebat, ipse actor provocaverit, quod iniuriam

appellatio totam causam suspendit, & devolvit, in tantum ut nec pro illa parte in qua non appellavit, sententia potest mandari executioni, & per Dinum cons. 26. questio talis est, tenet Cardin. Tusc. pract. concl. tom. 1. l. 1. l. 1. A. concl. 366. a. n. 7. & n. 3. latè Scaccia de appell. q. 17. lim. 2. n. 25. ubi plura exempla & n. 31. Philip. Franc. in c. si duobus col. 4. n. 7. vers. sed quaritur primo, de app. Felin. in c. significaverunt 11. sub n. 5. vers. adverte etiam, de except. Vestr. in pract. lib. 7. c. 3. n. 30. Joan. And. in addit. ad Specul. tit. de appell. §. 1. col. fi. vers. sed pone n. 13. Ant. de Butr. in d. c. si duobus n. 6. in fi. quem ibidem referunt Abb. in fi. n. 20. & Franc. sub n. 4. vers. secundo hoc fuit statutum, optimè etiam Decius ibi n. 55. Hieron. Gabr. cons. 38. sententia lata n. 1. & seq. lib. 1. Lancel. Robert. de attent. 2. p. c. 12. lim. 2. n. 25. & 26. & ita intelligi debet Marqued. de appell. 1. p. c. 28. n. 49. dum indistinctè & simpliciter asserit, quod appellatio quatenus contra, devolvit totam causam, tam in parte dimidia, qua succubuit, quam in parte sibi favorabili maxime quia in probationem allegat B. Boerium & Lancel. locis nuper citatis, juxta quos intelligendus est præcisè.

Et istam nostram doctrinam, declarandam esse, ut 43 procedat, quando talis est connexitas, ut sententia in uno capitulo lata pariat exceptionem rei iudicatæ in alio docuerunt Bal. in c. circa si. de contro. feud. apud pares terminos: Decius cons. 33. sub n. 4. col. 3. vers. & ad hoc bene facio lib. 1. post avant. cons. 99. & sentit idem Decius in c. ad hoc post prin. de appell. facit Rota in dec. 1. alias 138. si appellatur de off. deleg. in novis. & dec. 65. alias 461. si appellatur, de appellat. in novis, super quos latè examinantem vide Lancel. de attent. 2. p. c. 12. n. 8. & seqq.

Igitur cum per hanc appellationem ab una parte, unoque tantum articulo connexo interposita, suspendat jurisdictionem iudicis a quo ne ulterius ad executionem cæterorum articulorum valeat procedere, imò ea appellatione etiam altera pars non appellans potest se juvare, & sibi prodest, iudex illi appellationi in totum, hoc est, respectu aliorum capitulorum connexorum deferre, omnimodo teneatur, ut ultra supradictos, etiam post alios loquens in viis executivis, ita dicit eleganter Perlador. lib. 2. rerum quotid. c. si. p. §. 12. sub n. 6. sequitur ut in tribunali per viam recursus, & violentiæ adito, necessariò declarandum vim facere iudicem, non deferendo appellationsi, quæ realiter adest (cum ea se juvare potest adversarius) reponatque omnia postmodum attentata.

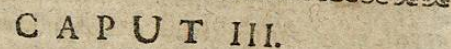
Pro quo etiam facit, quod Achill. de Graff. dec. 30. 46. attent. sub rubr. de attent. cui concordat alia ejusdem 31. incipit attent. eod. tit. Rota dec. 31. alias 163. si ab excommunicatione, de appell. in noviss. Mill. in report. verbo, appellans a sententia excommunicationis. Philip. Franc. in c. ad hac, l. 1. n. 1. nota de appell. Lancel. de attent. p. 2. c. 2. lim. 12. n. 23. & seqq. dicant, quod illa omnia quæ iudex inferior fecerit tangentia articulum, a quo est appellatum, sunt innovata, & attentata & ut talia revocanda, & multa alia circa hanc materiam, ubi de pluribus questionibus consule Philip. Franc. in d. c. super eo quod & in c. si duobus, & in c. ad hac, l. 1. de app. & etiam Lancel. Robert. de attent. d. lim. 2. ubi multa, & præcipue ibi latè videbis examinata: an inhibitiò emanata a superiore vigore appellationis emissa ab una tantum parte respectu unius articuli separati: an afficiat, & suspendat jurisdictionem iudicis a quo, ne ultra procedat ad executionem cæterorum articulorum separatorum, quando scilicet ipsa inhibitiò expedita fuit super omnibus articulis, licet pro uno tantum fuerit appellatio interjecta.

Et de pluribus effectibus hujusmodi appellationis, si & quatenus contra, an in articulis separatis, seu connexis ab utraque parte interpositis, separatim tamen, quia

quis de causa possit cognoscere, & an de utraque appellatione, an diversis iudices impetrari possint pro singulis appellationibus, vide latè Scacciam post alios in tract. de appell. q. 10. art. 3. a. n. 10. cum seqq. fol. 113.

94 Et an & quando appellatus quatenus contra altera parte non appellante, possit factæ appellationi renuntiare in præjudicium alterius, tam in articulis connexis, quam in separatis, tam intra terminum decem dierum, quam extra illum, vide exactè, & distinctè per Scacciam de app. q. 17. lim. 2. a. n. 99. cum seqq. & sup. a. n. 95. cum seqq.

51 Et an, quando appellatio ab interlocutoria devolvat totam causam tam in articulis connexis, quam in separatis, vide latè per eundem Scacciam q. 17. limit. 47. memb. 2. a. n. 3. fol. 51. quæ mei non est tractare, sed remittere tantum.

CAPUT III.

Tertiæ appellationi per aliquem emissæ a sententia, seu articulo causæ, aut etiam a tribus conformibus, an & quando iudex Ecclesiasticus non deferens, vim faciat.

SUMMARIUM.

- 1 Appellari tertio non potest in quacumque causa.
2 Sententiarum trium conformitas impedit ulterius appellare, si sint interlocutorie distinctivæ.
3 In quolibet casu articulo, seu gravamine diverso, bis poterit gravatus provocare, non amplius.
4 Jura plura canonica interpretantur genericè dispositionia, toties quem posse appellare, quoties sit gravatus.
5 Militis gravatus in una causa, totidem poterit bis a singulis gravaminibus appellare.
6 Tres sententias qui contra se reportavit super aliquo articulo seu gravamine etiam distinctivas, debet iudicatis acquiescere, quia contra illum præsumptio juris est.
7 Qualibet pars potest ab eodem articulo is provocare, ita ut super eodem quinquies ferri possent sententia.
8 Quod contingere potest, siue appellations & sententia sint alternatim, siue successive, siue interpolatim late, & 21. Exemplificatur.
9 Lunica C. ne liceat tertio provocare, ponderatur, & interpretatur.
11 L. 25. tit. 23. p. verba referuntur.
12 A sententiis qua juris dispositione non transeant in rem iudicatam, appellari tertio non potest.
13 Desertio tollit appellations etiam in actibus extrajudicialibus & aliis, qua non transeunt in rem iudicatam.
14 Deferens appellations ab actu extrajudiciali, auditur per viam querela & recursus non tamen appellations.
15 A sententia qua non transit in rem iudicatam, non auditur quis appellans post decem dies, licet alio remedio non excludatur.
16 A sententiis interpolatim aut alternatim latis, quæ se executioni mittenda, & in cuius partis favorem.
17 Errore lapsos esse Doctores in hoc articulo clarè monstratur.
18 Quatuor appellations licet ab eodem articulo dentur, non tamen possunt requiri sex sententia.
19 Sententia tres conformes in quolibet articulo exequantur: non obstante qualibet exceptione etiam nullitatis.
20 & 24. Tres conformes sententias aliquo pro se obtinente, impossibile est, ut altera pars alias tres habere possit in eodem articulo.
21 Varia redduntur exempla siue sententia ferantur alternatim, siue interpolatim, siue successive, pro aliquo.
22 Clem. 1. de sent. & re iud. ut locum habeat, sufficit tres obtinere sententias siue successive, siue interpolatim, Salgado de protect. Reg.

- ant alternatim.
23 Quia tunc generaliter in omnibus casibus tertio provocari non potest.
24 Sententia tres conformes pro una parte dare non possimus, quin ab alia non demus duas appellations præcedentes.
25 Conformes sententia dicuntur qua conveniunt in qualitate & substantia.
26 Conformitas datur ubi adest identitas rei, causæ, & personarum; siue verè, siue interpretative.
27 Sententia præjudicat ei qui verè vel representative eadem est persona.
28 Res iudicata dicitur ubi concurrunt identitas rei, causæ, & personarum.
29 Sententia in quo difformes dicuntur.
30 & 32 Sententia alias duas confirmans cum aliquo novo gravamine seu adiamento, quod aliis non adest, recipit appellations licet in quo sit conformis exequantur hac appellations pendente, ubi declaratur.
32 Et tunc sententia quæ pro una parte est appellabilis, & pro alia inappellabilis, iudicatur dividua.
33 Appellatio si aliquo casu sit permissa ubi tertio provocari non potest, non impedit trium conformium executionem nec causat attentatum.
33 Sententia tertia aliquid de novo aliis addens, de quo sit actum in cæteris instantiis, tacite aut expresse non dicitur prima super adiamento, sed ultima.
34 Appellations prohibitio & permissio consurgens circa eisdem sententia diversa & separata, unaquaque qualitas operatur in suo subiecto.
35 Ab expensarum petiturum condemnatione in ultima sententia, quarum nulla mentio facta est in cæteris instantiis, tanquam a novo gravamine licet appellare.
36 Expensarum petiturum omnia condemnatio in sententia non intelligitur condemnatio ibi illis absolutus.
37 Victor in principali non potest appellare ab omnia condemnatione expensarum, si adversarius victus a principali sententia appellavit, & de ratione.
38 Victor potest ab expensarum omnia condemnatione appellare, quado victus a sententia principali non provocavit.
39 Et idem est quando victus appellavit limitatè quatenus contra.
40 Et quid quando victus simpliciter a sententia appellavit, appellations non proficiunt, remissive.
31 Supradicta procedunt in expensis petitis officia iudicis mercenario duntaxat.
42 Expensas iure actionis debitas & in condemnatione omittas potest victor denuo petere, etiam sententia super principali transacta in rem iudicatam. Redduntur exempla, ibidem.
43 Reservatio iurium facta in ultima sententia illius respectu dicitur cæteris difformis, & datur appellatio a reservatione nova.
44 Sententia ultima condemnans ad eandem summam, ad quam alia, sub conditione tamen quatenus facto calculo tanta summa debeatur, non exequitur, quousque conditio purificetur.
45 Conformes non dicuntur sententia, si ultima lata sit non super desertione, ut in exemplis.
46 Tamen cum transeant due in rem iudicatam ob desertionem, executionem merentur.
47 Sententia, que tendunt ad diversum finem, non dicuntur conformes.
48 Sententia diversa in tempore dicuntur difformes, & datur exemplum.
49 Sententia, altera absolvens, quia non est probatum, altera observatione iudicis, non sunt conformes.
50 Tertia sententia declarans alias duas præcedentes nullas que postea est revocata per aliam declarantem validas priores, an illis ista ultima dicatur conformis.
51 Et an tunc executio illarum sententiarum permittenda est non obstante appellations ab hac ultima.